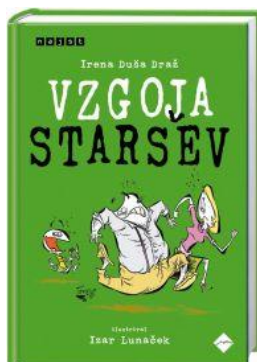

1. srečanje za najstnike v knjižnici

RAZPRIMO KRILA USTVARJALNOSTI

CKV, sreda, 21. 8. 2019, ob 17. uri

Irena DUŠA DRAŽ: *VZGOJA STARŠEV*

Knjiga govori o tem, kako ukrotiti starše 😊. Ravno obratno, kot je sicer v veliki večini člankov ali priročnikov, ki staršem svetujejo, kako naj ukrotijo težavne najstnike.

Gre za to, da bi tudi mularija razumela starše, njihove strahove, stiske, negotovosti, vso zapleteno težo starševstva, in da bi razumela, da starši nismo eni hudobci, ampak samo ljudje, ki hočejo dobro, čeprav ne vedno na posrečen način. Tudi mulce bi morali naučiti, **kako je s starši najboljše rokovati**, da bodo bolj mirni in osveščeni glede težav svojih otrok. Ker v bistvu gre pri sporih med otroki in starši vedno za cel kup nesporazumov.

Vzgoja staršev vsekakor zahteva kar nekaj truda, ki vam bo, če ste ga pripravljeni vložiti, pomagal ukaniti starše v to, da vam bodo dali višjo žepnino, da vam bodo dovolili daljše izhode, da vam ne bodo težili zaradi šole, da vam ne bodo ukinjali ne telefona ne televizije in da si bodo končno pustili razložiti osnove sodobne glasbe ter namesto svojega dolgočasnega lajnjanja začeli skupaj z vami poslušati res dobre bende, tako kot se spodobi – na glas! Vem, da se vam zdi to precej nemogoča naloga, a verjemite, vse je odvisno od zornega kota.

Če dobro razmislite, vam bo verjetno postalo jasno, da si pravzaprav želimo istih stvari. Razlika med njimi in nami je predvsem v tem, da mi razmišljamo prej o cilju samem, starši pa bolj o tem, kako se do tja pride. Poleg tega prihaja do razlik pri interpretaciji teh želja. Za nas biti faca lahko pomeni, da nam ne postavljajo ure, do kdaj moramo biti doma, za starše pa biti faca pomeni, da s ponosom rečeš ne alkoholu.

Proti staršem se torej ni treba boriti. Treba jim je pomagati. Pomagati, da bodo videli stvari v naši luči, da jim bo postalo jasno, da igramo v isti ekipi. Preden se lotite zahtevne naloge, je dobro poznati nekaj dejstev. Predvsem to, da vsaka prepoved, upiranje z vsemi štirimi ali smrtno resna tišina pri starših prej kot jezo, odločnost in vsevednost predstavljajo negotovost in bojazen, da bodo kaj zamočili. Ker vejo, da morajo biti dobra opora svojim otrokom, si starši v trenutkih šibkosti skoraj brez izjeme nadenejo vsemogočen izraz in upajo, da ne bo nihče opazil, kaj se skriva pod njim. Starši so v bistvu reve. Kar naprej jih je strah. Vejo, da so otroci mešanica njihovih genov in njihove vzgoje, se pravi stoočstotno domač proizvod, in če kaj ne dela, kot bi bilo treba, ne krivijo izdelka, ampak sami sebe. Po drugi strani so ugotovili, da so svojo nalogo do zdaj očitno opravljali odlično, glede na to, kako kvaliteten zarod so vzredili. In potem jih je še bolj strah, da bodo pokvarili kaj za nazaj, tako kot otrok, ki gradi potičke iz peska, potem pa se obrne in jih z lastno ritjo podre. In starši niso nič drugega kot zelo lepo previdni (štorasti) velikani v peskovniku prihodnosti svojih otrok. In ker jih je strah, začnejo iskati odgovore pri profesionalcih, psihologih, pedagoških delavcih, propadlih študentih, ki jim za preživetje ne ostane drugega, kot da pišejo priročnike o vzgoji in prodajajo eno samo resnico za ves svet in vse primere. In bolj kot so zmedeni in negotovi, bolj vztrajajo pri svojem. Zato naloga najstnikov vsekakor ni lahka. Zahtevala bo veliko zdrave pameti in še več ljubezni, a **odločnost in vztrajnost vas bosta pripeljala do cilja – do tega, da boste skupaj s svojimi starši zaigrali v isti ekipi, in to na zmago.** 😊

V knjigi najdete nasvete in pogajalska izhodišča za različna področja »sobivanja« s starši, od alkohola, pospravljanja, telefoniranja, spanja, tatujev in pirsingov, do učenja in žepnine.

Primer: Gospodinjska razpredelnica (str. 115–117)

Vsak stolpec predstavlja enega družinskega člana, pod njegovim imenom pa so zapisana gospodinjska opravila, ki jih je dolžan opravljati. Štos je v tem, da morajo biti vsi stolpci približno enako dolgi – in tu se skriva vaša priložnost. Ker seveda vsi vemo, da so nekatera gospodinjska opravila tako zoprna, da bi jih morali raztegniti čez pol stolpca (recimo pomivanje stranišča), nekatera pa lahko opravimo mimogrede na poti v šolo (odnašanje smeti v kanto). In vendar ti dve opravili, ko ju postavimo v stolpce, zavzameta obe enako prostora. Zato je namesto popolnega zavračanja razpredelnice, ki po navadi ne pripelje nikamor, razen mogoče do hudih besed in ukinitve žepnine, bolje premagati nasprotnika pri njegovi lastni igri. Trik je v hitrosti. Moji nasveti so torej naslednji:

1. Vsekakor bodite nad razpredelnico navdušeni. Še bolje – če je starši še niso potegnili na plano, naredite to sami (brez skrbi, ne boste se zafrknili, VSI starši imajo v načrtu delitev gospodinjskih opravil). Tako jih boste prijetno presenetili s svojo zrelostjo, kar vam bo kupilo prepotrebno naklonjenost in vsaj delno popustljivost nasprotne strani med pogajanja.
2. Ne čakajte, da vam starši ponudijo dela, med katerimi naj izbirate. Stvar premislite vnaprej in jim priznajte, da nekatere stvari pa prav zares z veseljem naredite (namesto njih). Potem jim predstavite vnaprej pripravljen izbor opravil, ob katerih vam ne gre ravno na bruhanje. Teh stvari naj bo dovolj, da bo vaš stolpec zgledno poln. Tako si bodo vsa res gnusna dela morali razdeliti ostali. Pri sestavljanju spiska morate paziti, da vaš beg pred gospodinjstvom ne bo preveč očiten. Če boste število opravil večali na račun »zjutraj bom odgrnila zaveso« in »jemal bom pošto iz nabiralnika«, vas bodo starši hitro pogruntali.

Pripravila Barbara Kuzmič, CKV
avgust 2019